

#POVEJNAPREJ

številka 8 – 9, leto 2, 2020/2021

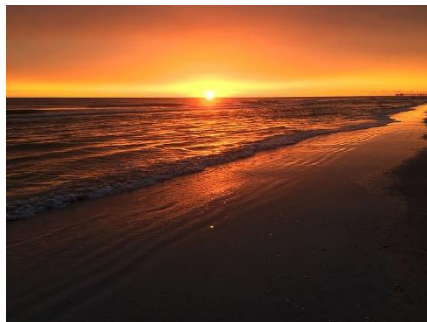

Slovo devetošolcev

Letošnji devetošolci, generacija 2012–2021, so se odpravili novim dogodivščinam naproti.

Ob zaključku osnovne šole so si sedaj prislužili počitnice, verjetno pa se nekateri že spogledujejo z naslednjim korakom svojih mladih življenj – srednjo šolo.

V petek, 11. junija, so učenci s svojimi razredniki in sorazredniki pripravili zaključno prireditev za učence nižjih razredov. V torek, 15. junija, je sledila še valeta in zadnje slovo od šole.

Nasvidenje, do septembra...

24. junija je zadnji dan pouka. Začnejo se počitnice šolskega leta 2020/2021, za katerega lahko mirno rečemo, da ni bilo čisto navadno.

Poletne počitnice. Naj vam ne minejo prehitro. In ne pozabite čisto na šolo, tako da boste vedeli, kam se vrniti septembra. Do tedaj pa ... nasvidenje, se vidimo.

Dolgo vroče poletje

Pred nami je dolgo vroče poletje.

Čas za počitek, sprostitvev, hlajenje v senci s pomočjo ledeno hladne limonade, plavanje, sprehode, kolesarjenje, kino, nakupe in še kaj, v kratkem čas za ... počitnice.

Karkoli boste počeli in kjerkoli boste, veselite se, spočijte se, napolnite si baterije.

Pomaganje naravi in varčevanje

*Kompost je ta pravo,
za dobro naravo,
dovolj je gnojila, ne dodajaj mila,
začni pomagati in ločevati,
zraven pa mogoče še ročno prati.*

*Manj plačuj,
zato z elektriko varčuj,
voda se zapira,
več se profitira.*

Staš Tivadar, 6.b

#POVEJNAPREJ

številka 8 – 9, leto 2, 2020/2021

Intervju z razredničarkama 9. razredov

Intervju z razredničarko Alenko Karlo

21. maja se je uredništvo srečalo z učiteljico Alenko Karlo, ki je bila razredničarka 9.a razredu, letnika 2006.

Ali so (smo) se učenci zelo spremenili od 6. razreda do danes? (Na kakšen način? Izgled ali pa tudi osebnost in odnosi?)

Iz deklic in dečkov ste odrasli v dekleta in fante. Po vsakih poletnih počitnicah ste se vračali večji in resnejši. Razvili ste se v vedre, samostojne in odgovorne ter pogumne mladostnike.

Kateri dogodek, ki ste ga doživeli z učenci te generacije se Vas je najbolj dotaknil, vam ostal v spominu?

Več jih je.

Spomnim se prvega šolskega dne oz. jutra v 6. razredu, v atriju za šolo. Bil je trenutek, ko se je z odhodom drugih učencev v šolske prostore polegel vrvež. Ostali smo samo mi. Pogled je na naše ustnice zvalil nek spontan, odkrit nasmeh. V tistem trenutku sem se vas razveselila. Nekaj mi je povedalo, da bo z vami prijetno. In je bilo.

Spomnim se tega, da smo se kasneje z nekaterimi znali tudi objeti. Dobro smo se

razumeli, drug drugega sprejemali in si zaupali... sem vam zaupala. In ste to tudi vedeli.

Spomnim se trenutka, kako ste se na izletu v 6. razredu ob pravljicnem pogledu na Predjamski grad le tega prisrčno razveselili. »Kak lepo! Mi gremo sen?«, nekdo ni mogel verjeti.

Pa, kako smo se v šoli v naravi ob testiranju vodotesnih copat, ki to niso bili nasmejali in kako je tudi kdo ob veselju, da so se končno začele poletne počitnice v šoli pozabil spričevalo.

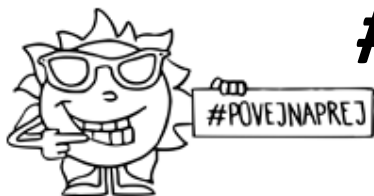
Spomnim se tudi trenutkov, ko smo se lotili resnejših tem. Skozi pogovor ste stvari hitro pravilno razumeli in šli v pravo smer. Takrat se mi je zdelo, da ste zrelejši kot marsikdo starejši oziroma, da delimo podoben pogled na svet.

Kako je bilo biti razredničarka učencem letošnjega 9. razreda? Je bil velik izziv?

Lepo. Vloga razrednika vedno pomeni neko skrb, delo in odgovornost. Mi pa tega nikoli niste oteževali. Pomagali mi ste. Rada in z veseljem sem bila vaša razredničarka. Vedno smo si znali priti naproti.

Čeprav so Vam učenci najverjetneje povzročili veliko skrbi, ali ste jih vzljubili in ali se bo zelo težko posloviti. Kaj je en nasvet, ki bi ga dali učencem 9. razreda ob vstopu v novo življenjsko obdobje?

Ja, prirasli ste mi k srcu. Rada sem bila z vami. Pogrešala vas bom. Za vami pa si želim čim več vam podobnih generacij.

#POVEJNAPREJ

številka 8 – 9, leto 2, 2020/2021

Nasvet? Razumno še naprej. V življenju je stvari vedno dobro pogledati z več zornih kotov preden sodimo. Dokončajte šolo in uresničite čim več svojih ciljev in želja.

Kakšni bodo spomini na 9. razrede letnika 2006?

Lepi. Bili ste odlična generacija.

Učenci smo se s pomočjo učiteljice Alenke, razvili v zrele in pametne mladostnike, ki so pripravljeni na izzive in ovire, ki nas še pričakujejo na poti v našem življenju.

Ema Gumilar

Intervju z razredničarko Lariso Weiss-Grein Konkolič

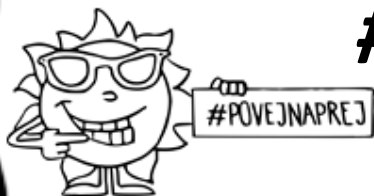
Uredništvo je opravilo intervju z razredničarko 9.b razreda, in sicer preko e-maila, a enako pomembno kot v živo.

Ali so (smo) se učenci zelo spremenili od 6. razreda do danes? (Na kakšen način? Izgled ali pa tudi osebnost in odnosi?)

Učiteljica Larisa: Hmmm (smeh) – da, učenci ste se v teh nekaj letih, ki smo jih preživeli skupaj, zagotovo precej spremenili. Spomnim se prvega septembrskega dne, pred štirimi leti, ko sem spoznala svoje nove šestošolce, ki so

na dvorišču, pred šolo, plašno zrlji vame, nevede, kateri pripetljaji se nam bodo zapisali v skupne spomine. V svoje zavetje sem jih sprejela kot nepopisan list papirja, brez vednosti o njihovih predzgodbah, ki so jih prinesli s seboj. Kot učiteljica se namreč zavedam, da v procesu vzgoje in izobraževanja tudi sama lahko prispevam k soustvarjanju posameznikovih vzponov oz. uspehov. No, kot je to v praksi lepo zaznati, učenci sprva nekaj tednov dobesedno preučujejo svoje nove učitelje in v želji, da bi se pokazali le v dobri luči, to tudi s pridnostjo, z nizom uspehov, tudi dosežejo. Tako so bili moji šestošolci najprej pravi pravcati angelčki (smeh). Ker pa tudi sonce ne zmore sijati vse dneve in noči, so se na našo razredno družino tu in tam zgrnili tudi kakšni temni oblaki. Tako stanje pa mi, seveda, kot precej tolerantni razredničarki angelskega 9. b razreda ni bilo pogodu, zato smo jo morali kar nekajkrat ucvreti po poti, ki jo hodijo tisti, ne najbolj pridni učenci ... pred ravnateljevo pisarno ... (smeh) in še dlje ...

Kot pravijo, se človek na izkušnjah najbolje uči, zato smo vsi skupaj, dobesedno odraščali in zoreli. Nikoli ne bi verjela, da ti po vseh teh letih poučevanja, lahko učenci, vsak s svojo drugačno enkratnostjo lahko postanejo izziv, ki ga želiš premagati tako, da bo to najboljše za učenca in ne zate. V igri vlog je učitelj namreč »zmagovalec« šele takrat, ko pusti zmagati učencu, ko si le-ta to tudi zasluži. To pa je seveda že načelo višje filozofije, ki mi je kot družboslovki pri srcu že vse življenje (smeh). Malce za šalo, malce zares, ampak odnosi, ki sem jih skušala zgraditi s svojimi učenci, ki danes

#POVEJNAPREJ

številka 8 – 9, leto 2, 2020/2021

stojijo ponosno pred menoj, so plod vzajemnega trdega dela in verjamem, da vsi skupaj cenimo ta trud. Za nami bodo ostale mavrice, viharji in sončni žarki, ki so nam risali smeh na obraz. Že v tem trenutku me stiska pri srcu, ko pomislim na to, da bo naša razredna družina čez nekaj tednov prepredena le še s spomini na čudovito preživeto druženje.

Kateri dogodek, ki ste ga doživeli z učenci te generacije se Vas je najbolj dotaknil, vam ostal v spominu?

Takih dogodkov je ogromno in vsak, bodisi tisti grenkejši bodisi slajši, se mi bo vtisnil v nepozaben spomin. Zagotovo pa ne bom pozabila dogodka, ko sem svoje učence morala pokarati, saj v času malice niso, kot že mnogokrat prej, pomalicali prav ničesar, niti drobtine. Po tistem, ko so me na to opomnili dežurni učitelji, sem se nekega dne postavila na sredo razreda in učence vprašujoče okregala, češ kaj si pa mislijo, da zadnje čase prav nič ne jedó. Začudeno so me gledali in v trenutku me je prešinila misel, da stojim pred množico skoraj odraslih ljudi, ki je vsaj 20–30 centimetrov višja od mene, jaz pa jim pridigam o prehranjevanju (smeh). V meni se je oglasil moj drugi »jaz«, ki me je neslišno spraševal: »A ti tudi nisi dovolj jedla, ko je bil čas za to?« Sama v sebi sem pritajeno požrla svojo zadrego in vprašujoče zrla v še bolj vprašujoče poglede (smeh).

Kako je bilo biti razredničarka učencem letošnjega 9. razreda? Je bil velik izziv?

Moje poslanstvo biti razredničarka 9. b mi je pomenilo izziv v najbolj pozitivnem

smislu. V krogu učencev sem se počutila kot njihova druga mama, včasih tudi sestra ali prijateljica. Skupaj smo odraščali, se smejali in se jokali. Učili smo se spoštovanja do drugačnih in skušali biti kritično prijateljski do vseh deležnikov naše razredne družine. Učenci so mi vsak na svoj način pokazali, da kot učiteljica zmorem še naprej tudi sama zoreti in da je v svetu, kot je današnji, potrebno pokazati vsa čustva, tako pozitivna kakor negativna. Le tako dokažeš, da kot človek spoštuješ in »slišiš« sočloveka, pa naj bo to učenec, sodelavec ali prijatelj.

Čeprav so Vam učenci najverjetneje povzročili veliko skrbi, ali ste jih vzljubili in ali se bo zelo težko posloviti. Kaj je en nasvet, ki bi ga dali učencem 9. razreda ob vstopu v novo življenjsko obdobje?

Priznam, da so mi moji angelčki iz 9. b povzročili šest sivih las, ampak le-ti so pač plod našega skupnega trdega dela (smeh). Vsak izmed učencev se mi je globoko vtisnil v spomin in vsakega izmed njih bom neizmerno pogrešala. Za vselej ostanejo moj dragi 9. b! Ob vstopu v novo življenjsko obdobje bi jim svetovala, naj sledijo svojim sanjam, četudi bodo morali skozi številne viharje. Vsak življenjski vihar se nekoč poleže, in ko misliš, da si poražen in da naprej več ni poti, se ti odpre še lepša, svetlejša prihodnost. Na koncu pa še nekaj verzov iz Pavčkove pesmi Sonce: »Na svetu si, da gledaš SONCE. Na svetu si, da greš za SONCEM. Na svetu si, da sam si SONCE in da s sveta odganjaš SENCE.

Kakšni bodo spomini na 9. razrede letnika 2006?

#POVEJNAPREJ

številka 8 – 9, leto 2, 2020/2021

Spomini na 9. razrede letnika 2006 bodo večni: čudoviti, sladki, čustveni in nepozabni! Toliko enkratnih, neponovljivih učencev ne bo mogoče pozabiti!

Pazite nase, kamorkoli vas bo popeljala pot, dragi učenci! Ne, to ni slovo, je pa začetek novega poglavja v romanu življenja!

Srečno!

Učenci 9.b razrede so definitivno, s pomočjo in pod vodenje učiteljice Larise, dosegli izjemne rezultate, dosežke, ...

Ema Gumilar

Nacionalno preverjanje znanja 2021

Učenci 6. in 9. razredov smo po celotni Sloveniji med 4. in 10. majem pisali NPZ – nacionalno preverjanje znanja, in sicer iz slovenščine (italijanščine, madžarščine), matematike in tretjega predmeta.

4.maja smo pisali prvi NPZ, in sicer smo preverjali znanje iz maternega jezika, slovenščine in /italijanščine/ madžarščine, za pripadnike italijanske in madžarske

manjšine v Sloveniji. Sledil je NPZ iz matematike, 6. maja. Zadnji NPZ pa je bil 10. maja, iz tretjega predmeta, za 9. razrede OŠ Puconci je to bil šport, za 6. razrede pa angleščina.

Do zdaj smo velikokrat omenili in govorili o 'Nacionalnem preverjanju znanja', vendar kaj sploh je nacionalno preverjanje znanja? Ko smo brskali po spletni strani RIC, smo našli definicijo: Nacionalno preverjanje znanja je postopek, izpeljan tako, da vsi učenci v državi na isti dan rešujejo enake preizkuse znanja pod enakimi pogoji. Preverja se znanje in le tisto znanje, ki ga vsebujejo učni načrti.

Torej, čeprav smo vsi bili pod stresom, čutili pritisk in tesnobo, smo se zavedali, da nismo sami, in da mi to res zmoremo, zato nam je uspelo NPZ speljati kar se da hitro.

Dosežke za posamezne naloge bomo dobili 1. junija, ko si bomo s svojo kodo lahko ogledali rešitve.

Ema Gumilar

Čebele

#POVEJNAPREJ

številka 8 – 9, leto 2, 2020/2021

V Pajkovi jami pri Bicarpi v španski pokrajini Valencija najdemo najstarejšo upodobitev človeškega odnosa s čebelami, ki je nastal pred 20 do 30 tisoč leti. Na podobi visita dve osebi na nekakšni vrvi ali vzpenjavki in čebelam odvzemata med, pri tem si pa pomagata z dimom. Podobno čebelarijo marsikje še danes.

Pred pojavom sladkorja je bil med najcenejše in včasih tudi edino sladilo. Še bolj je bil cenjen kot zdravilo. Med se je užival še posebej v prazničnem času.

Sredi 18. stoletja so bili čebelarji dežele Kranjske zelo razgledani. Poznali so marsikatero skrivnost iz čebeljega življenja in niso se zavedali da so vodilni v znanju o čebelah v svetu. Iz tega okolja je izšel tudi čebelar, na katerega smo Slovenci še danes ponosni, bil je prvi učitelj čebelarstva na Dunaju, Anton Janša z Breznice pri Žirovici. Svetovni dan čebel obeležimo na 20. maj, na njegov rojstni dan.

Svetovni dan je v okviru Organizacije Združenih narodov predlagala Slovenija na pobudo Čebelarske zveze Slovenije. Svetovni dan je posvečen čebelam in drugim opraševalcem, ki imajo pomembno vlogo pri skrbi za in varovanju preskrbe s hrano, njihova prisotnost pa je tudi pokazatelj stanja lokalnega okolja.

Poleg medu od čebel pridobivamo tudi druge pridelke, matični mleček, cvetni prah, čebelji vosek in propolis.

Za čebele je v Sloveniji najpomembnejša gozdna paša, ki predstavlja najpomembnejši vir njihove hrane, saj

preko 60 % površine Slovenije pokrivajo gozdovi. Glavni del gozdne paše predstavlja mana oziroma medena rosa jelke ali hoje, smreke, macesna, bora, hrasta, v manjši meri pa tudi več drugih dreves. Poleg mane nabirajo čebele tudi medicino ali nektar. Poleg cvetlic, so najpomembnejše drevesne vrste, ki izločajo nektar javorji, divja češnja, robinija ali akacija, lipa in pravi kostanj.

Čebele nam ne zagotavljajo le odličnih čebeljih pridelkov (medu, voska, cvetnega prahu, matičnega mlečka,...) temveč je njihova najpomembnejša vloga opraševanje rastlin. Ta nam zagotavlja eno tretjino hrane. Opraševanje poleg hrane omogoča tudi ohranjanje rastlinske pestrosti in tako vpliva na ekosisteme, ki nam zagotavljajo kisik, goriva, čisto vodo, zrak, uravnavajo vreme, podnebje...

Uredništvo

Štafeta mladosti

Dan mladosti je bil praznik jugoslovanske mladine v času SFRJ. Obeležilo se ga je 25. maja, na dan, ko se je praznoval rojstni dan Tita.

#POVEJNAPREJ

številka 8 – 9, leto 2, 2020/2021

Glavni simbol tega praznika je bila štafeta mladosti oz. Titova štafeta. Štart je bil vsako leto iz drugega mesta v Jugoslaviji. Predaja štafete je bila prireditve v kateri je sodelovalo

ogromno mladih iz Jugoslavije. Eden od tekačev je na koncu predal štafeto Titu in mu izrekel voščilo za rojstni dan. Predaja štafete se je prenašala po televiziji. Vse prireditve, glasbene in športne, so potekale pod sloganom bratstva in enotnosti, ki bi naj povezale različne narodnosti znotraj Jugoslavije.

Prva štafeta je potekala leta 1945, leta 1957 je Tito ta dan proglasil za dan mladosti. 21. marca 1987 pa je potekala zadnja štafeta, preden je bila 26. januarja 1988 ukinjena. Zadnja štafeta je imela štart v Sloveniji

Tisti, ki so štafeto predali Titu so se najverjetneje počutili zelo počaščene. Štafeta mladosti je bila za vse prebivalce Jugoslavije velik dogodek.

Ema Gumilar

Prispevek Primoža Trubarja za samostojnost Slovenije

Bi brez medijev vedeli, da je 8. junij dan Primoža Trubarja?

Primož Trubar je bil utemeljitelj knjižne slovenščine in pobudnik oblikovanja zavesti o enotnosti slovenskega kulturnega, jezikovnega in političnega prostora.

Rojen je bil, po določenih virih, 8. junija 1508 na Rašici, velja za eno osrednjih osebnosti slovenske kulturne zgodovine. Služboval je kot duhovnik na Slovenskem in v Nemčiji. Širil je protestantsko vero, nauke Martina Lutera in ideje reformatorjev, naj bodo verske knjige v jeziku, ki ga govorijo ljudje – domačem, maternem jeziku. Začel je pisati slovenske knjige, med prvimi sta bili Katekizem in Abecednik. Umrl je leta 1586.

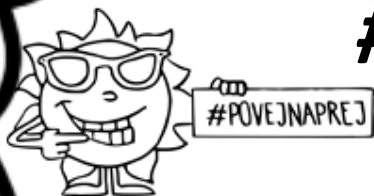
Pobuda za državni praznik je leta 2008 ob praznovanju 500. letnice rojstva Trubarja dal tržaški pisatelj Boris Pahor. Predlog je potrdil državni zbor leta 2010.

Primož Trubar je bil tudi uvrščen na Unescov svetovni seznam obletnic. Preoblikovanje ljudske govornice v enega od evropskih jezikov, umeščenost v takratne evropske tokove ter duhovno in etično ozaveščanje ljudstva sta mu dala mednarodno veljavo.

Njegova slika z grafiko njegovih del je tudi krasila prvi denar samostojne Slovenije.

S Trubarjem smo dobili jezikovno identiteto, idejo narodne zavesti in enotnosti skozi skupni jezik.

Uredništvo

#POVEJNAPREJ

številka 8 – 9, leto 2, 2020/2021

Slovenija stara 30. let

25. junija je slovenski državni praznik, ki obeležuje samostojno in neodvisno Slovenijo.

25. junija, pred 30 leti, sta bili sprejeti Deklaracija o neodvisnosti Slovenije in Temeljna ustavna listina o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije. Slavnostno sta bili razglašeni šele 26. junija.

Potem, ko je Slovenija bila razglašena za samostojno in neodvisno, je sledila 10 dnevna osamosvojitvena vojna, ki se je pričela 27.6.1991. Slovenija je obranila neodvisnost in ustavila JLA ter tako okusila svojo prvo zmago.

26. junija je prvi slovenski predsednik Milan Kučan izrekel besede, ki so vsem Slovencem ostale v spominu: "Nocoj so dovoljene sanje, jutri je nov dan!"

Vsako leto, na predvečer praznika, poteka praznovanje na Trgu republike v Ljubljani.

Moramo se zavedati, da smo si priborili samostojno državo kot en narod in na to moramo biti ponosni.

Ema Gumilar

Zgodba o vijolični kravici

Leta 1826 je Philippe Suchard odprl čokoladnico Suchard Schokolade v domačem kraju Serrieres v bližini Neuenburga v Švici. Leta 1901 pa je bilo rojstno leto vsem znane čokolade – Milka.

Rojstni dan Milka čokolade je 24. april. Takrat je dobila čokolada svoje ime, kot poimenovanje čokolade narejene z mešanjem kakava in mleka. Takrat je dobila čokolada tudi svoj značilen vijoličen ovojni papir.

Skozi leta je priljubljenost čokolade rasla. Proizvajali so jo vedno v večjih količinah in postopoma se je širila proizvodnja tudi v druge države. Leta 1922 je logotip čokolade dobil današnjo obliko, le da je takrat bil natisnjen v zlati barvi. Zelo kmalu so začeli nastajati tudi drugi čokoladni produkti pod znamko Milka. Tako smo že leta 1926 dobili čokoladne velikonočne zajčke in božičke.

Leta 1950 se napis Milka spremeni v današnjo belo barvo. »Lila« kravico pa prvič spoznamo leta 1972 in leta 1973 postane kravica glavna predstavница znamke Milka. Prav tako se v tem letu kravica prvič pojavi na televiziji.

#POVEJNAPREJ

številka 8 – 9, leto 2, 2020/2021

Danes najdemo Milke v vseh oblikah in okusih. Za vsakega se najde nekaj. Od čokoladnih srčkov, namazov, do mehkih piškotkov. Milka nas v takšni ali drugačni obliki spremlja že 120 let.

Uredništvo

Tri različice limonade: popolna osvežitev za vroče poletne dni

Redkokatera pijača je lahko tako osvežilna kot limonada. Ker poletje počasi že trka na vrata, smo za vas poiskali tri zanimive recepte za limonado v malce drugačni preobleki. Osnova je še vedno klasična limonada, kot jo verjetno poznate še iz otroštva, dodatki pa poskrbijo za še več svežine in za poseben okus.

Jagodna limonada

Sestavine:

8 večjih jagod,
100 gramov sladkorja,
1,5 litra vode,
200 mililitrov limoninega soka.

Postopek priprave:

Jagodam najprej odstranite peclje. Nato jim dodajte 2 žlici sladkorja in 2 žlici vode. Zmešajte v mešalniku, da dobite gost sok. Temu soku na koncu primešajte še preostanek sladkorja ter prilijte vodo in limonin sok. Dobro premešajte, da se sestavine povežejo. Preden postrežete, limonado ohladite. Jagodno limonado lahko postrežete s kockami ledu in okrašeno z rezinami jagod.

Limonada z ingverjem in jabolčnim sokom

Sestavine:

2 zeleni jabolki,
1 liter jabolčnega soka,
košček svežega ingverja (približno 1 cm),
100 mililitrov limoninega soka,
50 gramov sladkorja.

Postopek priprave:

Olupite jabolki in ju narežite na manjše koščke, prav tako pa olupite tudi ingver. Vse sestavine stresite v mešalnik. Po potrebi lahko mešanico na koncu precedite skozi kuhinjsko gazo. Ohladite in postrezite z rezinami jabolk.

Gazirana limonada z granatnimi jabolki in timijanom

Sestavine:

150 gramov sladkorja,
timijan,
sok 4 limon,
2 granatni jabolki,
1,5 litra gazirane vode,

#POVEJNAPREJ

številka 8 – 9, leto 2, 2020/2021

150 mililitrov navadne vode.

Postopek priprave:

V kozici zmešajte sladkor, timijanove vejice in 150 mililitrov navadne vode. Segrevajte pri nizki temperaturi. Ko se sladkor raztopi, kuhajte še minuto, nato pa počakajte, da se mešanica ohladi. Vmes ožemite limone. Združite limonin sok z ohlajenim sirupom. Pretlačite semena granatnega jabolka in odlijte sok, ki ga nato razdelite v 4 kozarce. V vsak kozarec dodajte še mešanico timijanovega sirupa in limoninega soka ter na koncu še gazirano vodo. Postrezite z ledenimi kockami ter okrašeno z rezinami limone in timijanovimi vejicami.

Še zadnja šolska šala pred počitnicami...

Šolski nadzornik hoče med uro matematike preizkusiti kritičnost učencev in reče enemu med njimi: »No, povej mi katero koli dvomestno število.«

Učenec pomisli in reče: »Triinpetdeset.«

Nadzornik napiše na tablo število petintrideset in počaka, če mu bo kdo ugovarjal, a oglasi se ne nihče. Zato

zahteva še od drugega učenca, naj mu tudi on pove kakšno dvomestno število.

Učenec reče: »Štiriindvajset.«

Nadzornik napiše dvainštirideset in se spet sam pri sebi jezi, ker mu nihče ne ugovarja.

Zdaj pokliče še tretjega, ta pa reče: »Šestinšestdeset! To boste pa menda že prav napisali!«

Več člankov najdete na:

<http://povejnaprej.splet.arnes.si/>

Časopis Osnovne šole Puconci

#PovejNaprej ustvarjajo

Članice uredništva: Lara Bernjak, Rebeka Sukič, Lena Nemec, Tajda Podlesek, Živa Simonič, Maruša Žekš.

Mentor: Simon Rubin

Izdajatelj: Osnovna šola Puconci.

HVALA ZA BRANJE NAŠEGA ŠOLSKEGA ČASOPISA!

